

Álláspont - Gyarmat és fokhagyma

2012 június 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

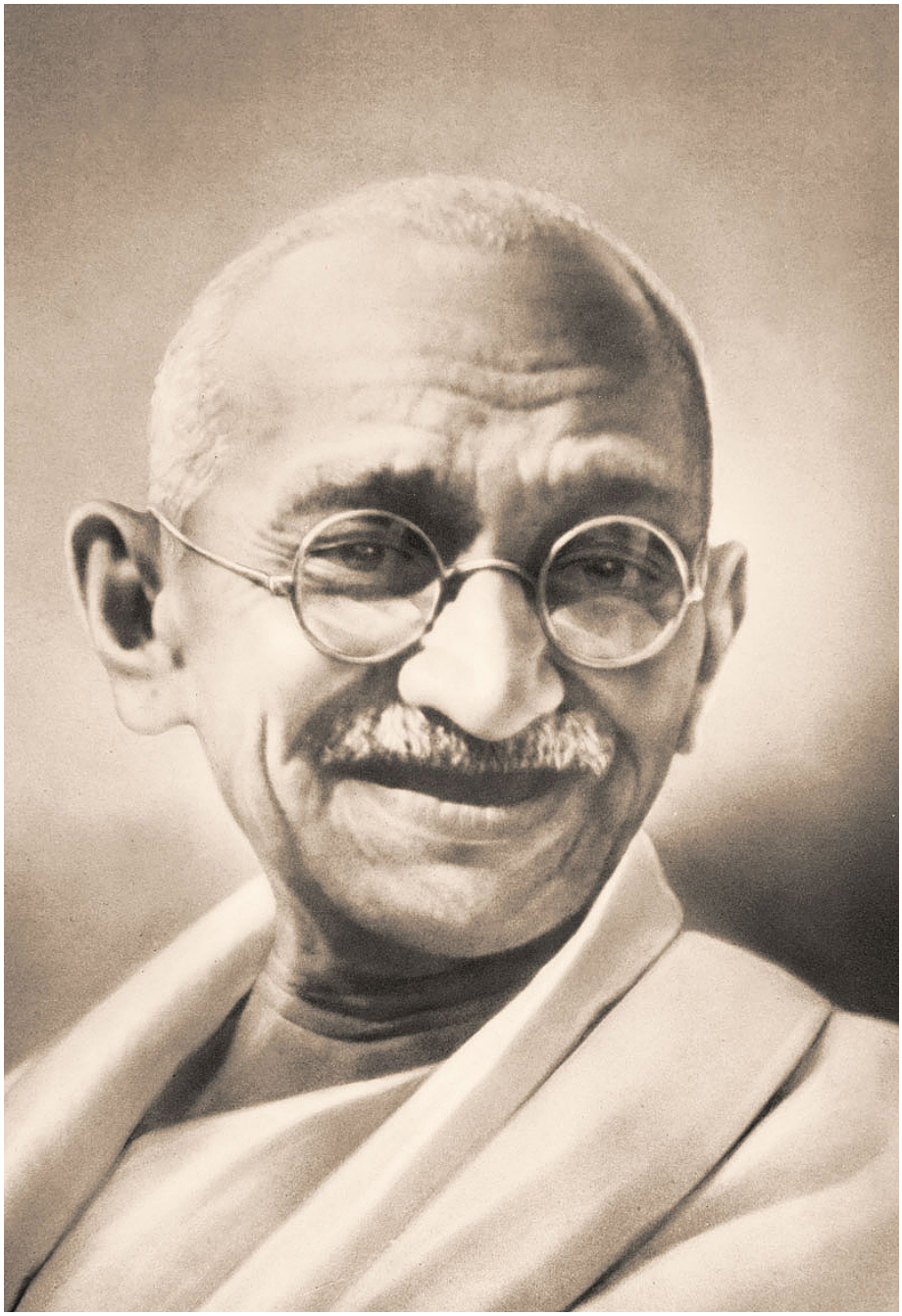
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Érdekes megfigyeléseket tehet, aki a f?város környéki települések utcáit járja. Ha benézve a kerítésen konyhakertet lát az udvaron, bizonyos lehet abban, hogy ott kitelepült pestiek laknak. ?k ugyanis nem félnek attól, hogy falusiaknak nézik ?ket.

A helybéliek azonban tartanak ett?l, és valami kifordult, hamis, amerikai filmekb?l vett mintát követve f?vel és tujával ültetik tele a kertjüket (sokan még kosárpalánkot is akasztanak a garázsajtóra), abban a naiv hitben, hogy így fejlett városi emberek, s?t világpolgárok benyomását keltik.

A legkevésbé sem téved, akinek err?l India atyja, Mahatma Gandhi jut eszébe. Az 1930-as években India falvait járva Gandhi azt látta, hogy az emberek felhagytak az otthon szövés évezredes hagyományával, és a távoli Angliában készült ruhákat kezdtek el vásárolni. Felismerte, hogy a britek immár nem csupán India földjét gyarmatosították, de az emberek lelkét is. A hadseregre már alig volt szükség, India népei önként váltak a gazdag Anglia nyersanyag-termel?ivé és késztermék-felvásárló fogyasztóivá, cserében azért a hamis illúzióért, hogy a manchesteri nadrágba és ingbe bújva egy kissé angolnak érezhetik magukat.

Gandhi rájött, hogy ha népét fel akarja emelni, ezt a hamis illúziót szét kell zúznia. Indiának vissza kell találnia önmagához, és ennek a visszatalálásnak a kulcsa a gazdaság. Ezért meghirdette a hagyományos háziszövés újjáélesztésének mozgalmát, maga is jó példával járván elöl. Gandhi sem hitte, hogy a falusi, kézzel hajtott szöv?székek hosszú távon versenytársai lesznek a modern ipari termelésnek, de azt pontosan tudta, hogy aki képes a maga erejéb?l ruházni önmagát, lelkében más emberré válik, bel?le, gyerekéb?l vagy unokájából hazai vállalkozó is lehet.

Miel?tt Gandhi felnyitotta a szemüket, az indiaiak szégyellték otthon sz?tt kelméb?l készült ruhájukat – szégyellték indiai voltukat. Két évtized múltán már büszkék voltak rá.

A Pest környéki települések lakóinak többsége szégyelli falusi voltát, és felhagy a konyhakert m?velésével, cserébe azért a hamis illúzióért, hogy a nyírt füv? kertben, a tuják között amerikai kertváros lakójának érezheti magát. A zöldséget, gyümölcsöt pedig a közeli multi-plázában veszi. Almát Olaszországból, sárgarépát Marokkóból, káposztát Ausztriából, fokhagymát Kínából.

Illúziót vásárolni járunk a csillogó plázákba mindnyájan, és a multinacionális kereskedelmi láncok évszázados rutinnal árasztanak el minket ezekkel az amerikai filmek által közvetített illúziókkal. Közben pedig ilyen-olyan menedzserdíjak címén kiszivattyúzzák az országból munkánk gyümölcsét. Már a termelés helyszínének sincs jelent?sége, csupán egyetlen cél maradt: hogy másoknak termeljünk és másoktól vásároljunk, elveszítve a kett? közötti hasznot.

„Nem leszünk gyarmat” – hirdette a Magyar Demokrata kezdeményezése nyomán, a lap munkatársai által megszervezett els? Békemenet. Ez a kijelentés azonban els?sorban önmagunknak szól. Els?ként a lelkünkben kell leszámolnunk azokkal a torz vágyakkal, amelyek hamis minták követésére terelnek minket. Nem arról van szó, hogy mostantól b? gatyát kellene hordanunk, és karikás ostorral durrogtatnunk a Nagykörúton. Hanem arról, hogy megbecsüljük önmagunkat, a saját értékeinket, a saját munkánkat, a saját áruinkat, a saját teljesítményünket.

Nem akarom lebecsülni a paraszti munkát, de egy család számára szükséges fokhagyma megtermesztése nem ördöngös dolog, sem különösebben nagy területet, sem rendkívüli er?feszítést nem igényel. Ha a nemzetközi kereskedelemnek mégis megéri körbehajózni vele a fél világot, és Kínából idehozni, az valami súlyos torzulás biztos jele. Ha a kertes házak lakói plázában veszik a sárgarépát, akkor valami nagy baj van a saját gondolkodásunkkal. Legf?bb ideje, hogy változtassunk rajta.

Bencsik Gábor - demokrata.hu

Ajánló